

EL NOU WEB IFMUC AL SERVEI DEL PATRIMONI MUSICAL DE CATALUNYA: *HTTP://IFMUC.UAB.CAT*

JOSEP MARIA GREGORI I CIFRÉ
Universitat Autònoma de Barcelona

RESUM

Breu panoràmica del procés de la recuperació del patrimoni musical a Catalunya des de l'època de Felip Pedrell i Higiní Anglès, el paper de les institucions —Biblioteca de Catalunya, Consell Superior d'Investigacions Científiques, Institut de Documentació i d'Investigació Musicològiques Josep Ricart i Matas i Abadia de Montserrat— i d'altres iniciatives musicològiques en aquesta direcció. Presentació del recorregut del projecte IFMUC (Inventaris dels Fons Musicals de Catalunya) de la Universitat Autònoma de Barcelona, amb els seus objectius, beneficis i actuacions arxivístiques entre 2001 i 2015 (fons catalogats i en procés de catalogació). Mostra dels resultats del projecte a través del nou web de patrimoni musical <http://ifmuc.uab.cat>, operatiu des de principis de 2015, amb la presentació dels seus continguts: arxius, fons i col·leccions, cens Fontes Mvsicæ Cataloniæ (llista de quatre-cents tres fons), estudis sobre patrimoni, bibliografia i notícies.

PARAULES CLAU: patrimoni musical, arxius musicals, fons i col·leccions musicals, cens de fons musicals, IFMUC.

IFMUC'S NEW WEBSITE FOR CATALONIA'S MUSICAL HERITAGE:
<http://ifmuc.uab.cat>

ABSTRACT

An overview of the recovery of Catalonia's musical heritage since the time of the Catalan composer Felip Pedrell and the Catalan priest and musicologist Higiní Anglès, of the role of the institutions – Biblioteca de Catalunya (National Library of Catalonia), Consell Superior d'Investigacions Científiques (Spanish National Research Council), Institut de Documentació i d'Investigació Musicològiques Josep Ricart i Matas (Documentation and Musicology Research Institute Josep Ricart i Matas) and Abadia de Montserrat (Montserrat Monastery) – and of other musicological initiatives with similar goals. Presentation of

the trajectory of the IFMuC project (Inventory of Catalonia's Musical Holdings) of the Universitat Autònoma de Barcelona (Autonomous University of Barcelona) with its objectives, benefits and archival actions from 2001 to 2015 (holdings both catalogued and in the process of being catalogued). Exposition of the results of the project via the new website for musical heritage <http://ifmuc.uab.cat>, in operation since early 2015, with a presentation of its content: archives, holdings and collections, the *Fontes Musicae Cataloniae* census (a list of 403 holdings), studies on heritage, bibliographic references and news.

KEYWORDS: musical heritage, musical archives, musical holdings and collections, census of musical holdings, IFMuC.

1. ELS CAMINS VERS LA RECUPERACIÓ DEL PATRIMONI MUSICAL¹

Quan el 1894 Felip Pedrell (1841-1922) escrivia «la antigua música española, desgraciadamente, muy poco estimada por la sencilla razón de que no es conocida, nos reserva grandes sorpresas»,² a banda de palesar la seva consciència del desconeixement general que, a finals del segle XIX, hom tenia del repertori dels antics mestres de capella i organistes, manifestava el seu compromís ferri amb la recuperació del patrimoni musical hispànic. El seu capteniment quedà recollit en els seus assaigs *Los músicos españoles antiguos y modernos en sus libros o escritos sobre la música*,³ previs a l'edició del seu ideari *Por nuestra música*.⁴ Pedrell, talment com Baltasar Saldoni en el context castellà,⁵ fou el primer musicòleg català que comprengué la necessitat d'elaborar un diccionari biogràfic d'àmbit peninsular.⁶ El seu anhel per la recuperació del repertori el menà a publicar l'antologia *Hispanie schola musica sacra*,⁷ les *Opera omnia* de Tomás Luis de Victoria⁸ i el *Cancionero musical popular español*.⁹

1. Vegeu el prefaci de Francesc BONASTRE, «La tasca de recuperació del patrimoni musical de Catalunya», a Josep Maria GREGORI I CIFRÉ, *Fons de la catedral-basilica del Sant Esperit de Terrassa*, Barcelona, Generalitat de Catalunya, Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació, 2007, coll. «Inventaris dels Fons Musicals de Catalunya», núm. 1, p. VII-XI.

2. *Hispanie schola musica sacra*, vol. III, Barcelona, J. B. Pujol y C., 1894, p. XLVI.

3. Plects solts de la revista *La Ilustración Musical Hispano-Americana* (Barcelona, 1888-1896). Només se'n publicaren les primeres 128 pàgines (1888).

4. *Por nuestra música*, Barcelona, Imprenta de Henrich y Ca, 1891.

5. *Diccionario biográfico-bibliográfico de efemérides de músicos españoles*, Madrid, Impr. de Antonio Pérez Dubrull, 1868-1881, 4 v.

6. *Diccionario biográfico y bibliográfico de músicos y escritores de música españoles, portugueses é hispano-americanos antiguos y modernos: Acopio de datos y documentos para servir á la historia del arte musical en nuestra nación*, Barcelona, Víctor Berdós y Feliu, 1897 (comprèn de la lletra A a la F i part de la G).

7. Barcelona, J. B. Pujol y C., 1894-1898. Els vuit volums contenen música d'A. de Cabezón, R. de Ceballos, C. de Morales, F. Guerrero, J. Ginés Pérez, T. de Santa Maria i T. L. de Victoria.

8. *Tomæ Ludovici Victoria / Abulensis / Opera Omnia, / ornata a Philippo Pedrell*, Leipzig, Breitkopf und Härtel, 1902-1913.

9. Valls, E. Castells, 1918-1922, 4 v.

L'ideari pedrellià arrelà en els seus deixebles —sobretot, Higiní Anglès— i planà damunt l'Orfeó Català, fundat per Lluís Millet i Amadeu Vives el 1891. L'Orfeó Català contribuï de manera decisiva a la recuperació del repertori musical, mitjançant la publicació de la *Revista Musical Catalana* (1904-1936)¹⁰ i l'inici de l'*Obra del Cançoner Popular de Catalunya*, el 1922, gràcies a la Fundació Concepció Rabell i Cibils, creada pel mecenes Rafael Patxot i Jubert. Aquella iniciativa permeté posar el fil a l'agulla en la recuperació del patrimoni de la cançó popular i tradicional.¹¹

Les dues primeres dècades del segle XX palesen actuacions institucionals destacades a l'entorn del patrimoni. Des de la Mancomunitat de Catalunya, i amb el concurs de personalitats com Enric Prat de la Riba, Josep Pijoan i Josep Puig i Cadafalch, es fundaren tres institucions cabdals amb una declarada voluntat de contribució a la preservació del patrimoni: la Junta de Museus de Barcelona (1906), l'Institut d'Estudis Catalans (1907) i la Biblioteca de Catalunya (1911).

La Junta de Museus —dipositària de la important biblioteca musical comprada a Joan Carreras i Dagas— encarregà la catalogació del seu fons a Felip Pedrell, el qual completà l'encàrrec amb l'edició, entre 1908 i 1909, dels dos volums del catàleg.¹² Quan el 1917 es creava la Secció de Música de la Biblioteca de Catalunya, el càrrec de conservador fou ofert a Felip Pedrell, però aquest el declinà en favor del seu deixeble, Higiní Anglès (1888-1969). La presència d'Anglès donà un impuls determinant a la consciència de la recuperació del patrimoni, gràcies a les seves destacades contribucions, com la recuperació de les obres de Mateu Fletxa el Vell, Joan Brudieu, Joan Pau Pujol, Joan Baptista Cabanilles, al costat d'estudis de referència com *La música a Catalunya fins al segle XIII*.¹³ La Secció de Música de la Biblioteca de Catalunya va rebre un nou impuls amb la incorporació de la bibliotecària Joana Crespí, el 1983, la qual va dur a terme una intensa labor d'ordenació i catalogació dels fons musicals de la institució. El seu impuls renovador en la gestió del patrimoni escrit i sonor de la Secció de Música l'assumí, des de 2005, Maria Rosa Montalt. La Biblioteca de Catalunya, a banda dels tresors patrimonials dels fons històrics, compta avui amb més de cent fons personals de compositors, intèrprets i musicòlegs, i esdevé el principal centre catalitzador del patrimoni musical de Catalunya.¹⁴

El 1943 es creava, a Barcelona, l'Institut Espanyol de Musicologia del Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC), amb el mateix Higiní Anglès

10. Pedrell hi publicà la sèrie «Músichs vells de la terra», entre 1904 i 1910.

11. La col·lecció de materials superava els 40.000 documents el 1936. Hi col·laboraren, entre d'altres, Joan Amades, Higiní Anglès, Josep Barberà, Pere Bohigas, Palmira Jacquetti, Joan Llongueras, Francesc Pujol, Joan Puntí, Joan Sala, Baltasar Samper i Joan Tomàs.

12. L'encàrrec preveia la redacció d'un «catàleg monumental il·lustrat, amb comentaris crítics i il·lustracions musicals». Vegeu Felip PEDRELL, *Catàlech de la biblioteca musical de la Diputació de Barcelona*, vol. I, Barcelona, Imp. Oliva de Vilanova, 1908, p. 9-15.

13. Barcelona, Institut d'Estudis Catalans, Biblioteca de Catalunya, 1935.

14. Maria Rosa MONTALT, «Cent anys de patrimoni musical a la Biblioteca de Catalunya, 1908-2008», *Segon Congrés Internacional de Música a Catalunya*, Barcelona, Consell Català de la Música, 2013, p. 626-631.

al capdavant de la nova institució, el qual comptà amb un excel·lent equip de col·laboradors.¹⁵ El 1946 creà la revista *Anuario Musical* i inicià l'edició de les obres dels mestres de la tradició hispànica del Renaixement.¹⁶ L'Institut Espanyol de Musicologia fou dirigit posteriorment per Miquel Querol (1969 a 1982) —iniciador dels estudis sobre el barroc musical hispànic—, Josep Maria Llorens (1982 a 1988), José Vicente González Valle (1988 a 2001) i Antonio Ezquerro (des de 2001). Aquesta institució compta, avui, amb la presència dels investigadors Mariano Lambea, María Gembero i Emili Ros-Fàbregas, alhora que acull en les seves estances la «Redacción Central de RISM-España» des de 1991.

El Museu de la Música, inaugurat el 1946 sota la direcció de Josep Ricart i Matas (1893-1978), aconsegueix la funció de vetllar per la preservació i l'estudi del patrimoni organològic. Manuel Valls succeí Josep Ricart i traslladà la seu del museu de l'àtic del Conservatori Superior Municipal de Música al Palau del Baró de Quadras de l'Eixample barceloní. El 1983 se'n féu càrrec Romà Escalas, el qual publicà el catàleg d'instruments del museu, el 1991. El museu es traslladà a l'Auditori de Barcelona el 2007, amb un nou discurs museogràfic i una presentació renovada de les seves col·leccions d'instruments i documents musicals.

Dins d'aquesta breu panoràmica mereix un esment especial el monestir de Montserrat, amb l'obra restauradora del pare Joan Baptista Guzmán (1846-1909), el qual havia publicat a Madrid, el 1888, les obres de Joan Baptista Comes. L'embranchida fonamental es reinicià el 1930, de la mà del pare David Pujol (1894-1979), amb la sèrie «Mestres de l'Escolania de Montserrat», continuada després pels pares Gregori Estrada, Ireneu Segarra i Daniel Codina. A aquesta tasca editora cal afegir l'enregistrament de bona part d'aquest repertori a partir de 1955, amb el qual s'inicià ben aviat una nova via de difusió del patrimoni musical català.

El 1983, la Generalitat de Catalunya creà el Centre de Documentació Musical de Catalunya, instal·lat al Jardí dels Tarongers, antiga residència del mecenes Josep Bartomeu i Granell. El centre acollí fons musicals d'Enric Granados, Enric Morera i els germans Lamote de Grignon, entre d'altres. Amb motiu de la seva clausura, els fons i el personal del centre es van incorporar a la Biblioteca Nacional Catalunya el 2005.

Entre els anys 1984 i 1991, l'equip format per Maria-Ester Sala i Josep Maria Vilar, ambdós formats a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), va dur a terme una encomiable labor de sensibilització i divulgació sobre l'estat dels fons musicals de Catalunya, de la qual van deixar constància en diversos articles.¹⁷

15. Destaquem, entre els del primer moment, Miquel Querol, Josep Romeu, Francesc Balde-lló, Marius Schneider, Santiago Kastner, Joan Tomàs, Emili Pujol, el pare José Antonio Donostia i Josep Subirà.

16. Com el *Cancionero Musical de Palacio* i les *Opera Omnia* de Morales, Guerrero i Victoria, així com els estudis dels violistes de mà Luys de Narvæz i Alonso Mudarra.

17. Maria-Ester SALA i Josep Maria VILAR, «Una aproximació als fons de manuscrits musicals a Catalunya (I)», *Anuario Musical*, núm. 42 (1987), p. 229-243; «Una aproximació als fons de manuscrits musicals a Catalunya (II)», núm. 44 (1989), p. 155-166; «Una aproximació als fons de manuscrits

2. EL PROJECTE IFMuC DE LA UNIVERSITAT AUTÒNOMA DE BARCELONA

2.1. Motivacions i procés

Catalunya és un dels pocs països europeus que encara desconeix la riquesa del seu patrimoni musical pel que fa al repertori compositiu dels seus mestres de capella, organistes i músics que es conserva oblidat en nombrosos arxius (principalment eclesiàstics). Tanmateix, aquesta riquesa que encara roman desconeguda ha pogut sobreviure a les nombroses escomeses bèl·liques que el nostre país ha sofert, sobretot en els darrers segles. Només cal imaginar, per un moment, quins serien els titulars de la premsa si hom anunciés la descoberta de milers d'obres desconegudes de literats de primera fila o de centenars de pintures i escultures inèdites d'artistes de relleu! Doncs exactament això és el que succeeix amb el repertori compositiu dels músics catalans dels segles pretèrits.

Des de l'edició que Felip Pedrell va dur a terme el 1908 del *Catàlech de la biblioteca musical de la Diputació de Barcelona* (actual Biblioteca Nacional de Catalunya) fins a l'edició, el 2007, del primer volum de la sèrie «Inventaris dels Fons Musicals de Catalunya» dedicat al fons musical de la catedral-basílica de Terrassa (TerC), hem trigat pràcticament cent anys a posar en marxa un projecte pensat per a la recuperació sistemàtica de la riquesa musical que encara roman en nombrosos arxius catalans.

Posar el fil a l'agulla, també des de la universitat, al procés de recuperació de la memòria musical dels nostres avantpassats és, doncs, un dels reptes musicològics que el nostre país encara tenia pendents. Des dels estudis de grau de musicologia podem transmetre als estudiants la consciència d'aquesta urgència, bo i comunicant-los la il·lusió de participar en un projecte centrat en la recuperació del patrimoni musical que encara roman desatès, oblidat i ignorat en dipòsits documentals i zones de reserva de nombrosos arxius i biblioteques sense que hom presti atenció al valor artístic que contenen.

El projecte IFMuC el vam endegar en el si del Departament d'Art i Musicologia de la UAB a partir del curs acadèmic 2001-2002, quan els estudis de musicologia eren els de la titulació d'història i ciències de la música. A partir de 2003, el projecte IFMuC ha comptat amb tres projectes de recerca del Ministeri de Ciència i Innovació (MICINN) (2003-2006, 2007-2010, 2011-2014) per sufragar les despeses d'infraestructura, equipament, dietes i viatges per dur a terme aquesta labor inicial.¹⁸

---

musicals a Catalunya (III)», núm. 46 (1991), p. 295-320; «Els fons musicals a Catalunya: un patrimoni a revalorar», *Lligall*, núm. 5 (1992).

18. Val a dir que, entre 2006 i 2010, la Subdirecció General d'Arxius del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya va subvencionar una part de les tasques de fitxatge dels fons musicals del projecte, gràcies al capteniment del seu subdirector, Ramon Alberch i Fugueres, actual director de l'Escola Superior d'Arxivística i Gestió de Documents (ESAGED).

Ara, després de l'experiència de catorze cursos acadèmics, i gràcies a les pràctiques integrades de les assignatures de patrimoni musical i pràcticum d'arxivística, impartides a la UAB i, sobretot, en els mateixos arxius que custodien els fons,¹⁹ podem dir, a la llum dels resultats publicats en els darrers set anys, no només que hem aconseguit endegar aquesta labor amb entusiasme i voluntat de servei al nostre país —així com a la comunitat científica i artística nacional i internacional—, sinó que ja podem mostrar els resultats d'aquest projecte a través del nou web de patrimoni musical <http://ifmuc.uab.cat>, operatiu des de principis de 2015, que permet l'accés immediat a la consulta de 10.146 registres catalogràfics.²⁰

Capçalera del web IFMuC.

La posada en marxa del nou web apleix la funció de permetre l'accés immediat a la totalitat dels registres catalogràfics de les bases de dades de l'IFMuC, a fi de facilitar-ne la consulta. Per això, el nou web no pretén, en cap cas, substituir l'edició impresa dels catàlegs, tot i que, com és obvi, el tiratge del seu nombre d'exemplars es veurà reduït. Entenem que l'edició impresa dels catàlegs continua sent útil i necessària per a la recerca musicològica. L'edició impresa ve precedida d'una breu introducció metodològica, seguida del respectiu estudi introductor i en què es fa esment de la personalitat del fons, la seva història i les principals aportacions musicals que aquest conté per al coneixement de la història de la música a

19. A data d'avui, la UAB manté signats convenis de pràctiques de patrimoni musical amb els arxius eclesiàstics de les catedrals de Girona i Lleida, les parròquies de Castelló d'Empúries, Sant Pere de Reus, Santa Maria del Pi de Barcelona, Sant Pere i Sant Pau de Canet de Mar, l'Arxiu Diocesà de Solsona, l'Arxiu Diocesà de Girona, el Museu-Arxiu de Santa Maria de Mataró, el Museu del Vi de Vilafranca del Penedès, els arxius d'Igualada, Ripoll i Tàrrrega de la Xarxa d'Arxius Històrics Comarcals de la Generalitat de Catalunya, la Biblioteca del Seminari Episcopal de Barcelona i el Centre de Documentació i Gestió Documental de l'Orfeó Català - Palau de la Música Catalana.

20. Per a la descripció d'aquest procés, podeu consultar els articles de Josep Maria GREGORI I CIFRÉ, «La catalogació dels arxius musicals de Catalunya, una de les línies de recerca de l'IDIM de la UAB», *I Congrés de Música a Catalunya*, Barcelona, Consell Català de la Música, 1994, p. 863-865; «El inventario de los fondos musicales eclesiásticos de Cataluña, un proyecto en marcha desde la Universidad Autónoma de Barcelona», *Memoria Ecclesiae*, núm. XXXI (2008), p. 483-497; «Els Inventaris dels Fons Musicals de Catalunya, el projecte de la UAB per a la recuperació del patrimoni musical», *Segon Congrés Internacional de Música a Catalunya*, Barcelona, Consell Català de la Música, 2013, p. 621-625; «Fondos musicales en Catalunya: el proyecto IFMuC de la Universitat Autònoma de Barcelona para la recuperación del patrimonio musical catalán», a María NAGORE i Víctor SÁNCHEZ (ed.), *Allegro cum laude. Estudios musicológicos en homenaje a Emilio Casares*, Madrid, Instituto Complutense de Ciencias Musicales, 2014, p. 127-134.

Catalunya. L'estudi que precedeix l'inventari conté un capítol historiogràfic elaborat amb dades extretes de la documentació conservada a l'arxiu històric al qual pertany el fons, les quals ajuden a complementar els aspectes històrics de la institució mare que ha generat l'existència del fons musical —magisteris de capella, organisties, escolanies i cobles de ministrers o músics—, així com els perfils biogràfics dels compositors que hi són representats, molts dels quals han romàs desconeguts fins a l'edició del catàleg.

2.2. Objectius i beneficis

En el context de la gestió del patrimoni musical europeu, hi ha un interès creixent a crear grans bases de dades a través de portals d'Internet, amb l'objectiu de facilitar el lliure accés a la consulta de la descripció i del contingut dels fons musicals conservats als arxius i museus. El projecte IFMuC té l'objectiu de convertir el repertori musical dels fons catalogats en una biblioteca digital, de manera que tots els ciutadans puguin accedir fàcilment a aquests grans volums de coneixement.

Dins l'àmbit del patrimoni musical català existeixen grans volums de partitures antigues, conservades de manera manuscrita en nombrosos arxius, sovint amb condicions d'accés poc favorables. D'aquí, la urgència de bastir aquesta plataforma per tal de facilitar el lliure accés, en aquesta primera fase del projecte, als registres catalogràfics de les col·leccions «obres d'autor», «obres anònimes», «llibres corals», «llibres de faristol» i «impresos» dels fons inventariats, i, en una darrera fase, al repertori musical mateix completament digitalitzat. Probablement, els costos d'una acció d'aquesta envergadura menarien a digitalitzar primer les col·leccions de les «obres d'autor» i, més endavant, la resta de col·leccions.

El projecte preveu tres fases d'actuació:

a) La primera consisteix a facilitar el lliure accés a la informació continguda en els camps de descripció dels registres catalogràfics del repertori musical ordenat dels fons catalogats, a través de les col·leccions «obres d'autor», «obres anònimes», «llibres corals», «llibres de faristol» i «impresos». Aquesta fase de difusió en línia és la que ara presentem i la que inaugura la posada en marxa del nou portal.

b) La segona té com a objectiu donar a conèixer l'edició del repertori musical dels tresors més significatius dels fons catalogats a través de la col·lecció «Mestres Catalans Antics. Quaderns dels Fons Musicals de Catalunya». A l'hora d'endegar el projecte IFMuC i de prendre consciència del valor patrimonial dels nostres fons, vam considerar que una manera de posar el fil a l'agulla en la recuperació del repertori compositiu dels antics mestres era la implicació dels mateixos centres curadors mitjançant la seva participació en una coedició, si era possible, de caràcter periòdic, destinada a difondre les joies musicals dels seus respectius fons. L'entusiasme d'una iniciativa com aquesta permetrà que l'immens tresor sonor que roman momificat en els fons dels arxius del país pugui sortir de manera progressiva a la llum a fi de ser interpretat i incorporat en les noves programaci-

ons de concerts i enregistraments dels intèrprets. Entre 2013 i 2015 han vist la llum sis quaderns dedicats a obres de Tomàs Milans, Carles Baguer, Felip Olivelles i Joan Crisòstom Ripollès, gràcies a la col·laboració de les entitats curadores dels fons,²¹ amb el concert del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

c) La tercera fase consistirà a permetre l'accés en línia al repertori musical dels fons digitalitzats des del mateix portal, de tal manera que els registres catalogràfics de les col·leccions «obres d'autor», «obres anònimes», «llibres de faristol» i «llibres corals» permetin visualitzar la imatge digital completa dels seus respectius manuscrits. Sabem que aquesta fase és ambiciosa i complexa tant pel cost que representa com per la suma de complicitats que requereix la seva execució. Tanmateix, l'objectiu del projecte es veurà aconseguit a mesura que el repertori mateix dels fons catalogats sigui accessible a través del web.

Les expectatives de l'IFMuC es veuen curullades pel fet sistèmic de fer el retorn a la societat del nostre temps de la immensa riquesa musical generada en èpoques passades i que el projecte centra en els fons de manuscrits musicals que es conserven en arxius, biblioteques, museus i centres de documentació. Els beneficis del projecte revertiran en diversos àmbits:

— Científic: mitjançant la promoció de noves recerques (treballs de màster i tesis doctorals) sobre autors —molts d'ells pràcticament desconeguts fins al moment—, gèneres i repertoris, estils i èpoques de la història de la música catalana, per part de la comunitat científica nacional i internacional.

— Artístic: mitjançant l'accés dels intèrprets nacionals i internacionals als registres catalogràfics d'aquests repertoris i materials fins ara desconeguts en la seva major part, i al lliure accés que tindran, en un futur, esperem que no massa llunyà, als manuscrits digitalitzats.

— Social: tota la societat, nacional i internacional, es veurà beneficiada per la difusió que intèrprets i gestors musicals podran fer d'aquests repertoris mitjançant les seves programacions de concerts i enregistraments discogràfics.

— Educatiu: l'ensenyament de la història de la música podrà incloure en els seus trajectes formatius la descoberta d'antics repertoris sonors fins ara desconeguts.

La capacitat del projecte de generar beneficis a la societat i a les persones radica en la seva decidida aposta per recuperar la memòria històrica i facilitar l'accés de la societat a la cultura musical del nostre país. L'accés universal a aquesta nova plataforma digital facilitarà el redescobriment i el coneixement de les nombroses llacunes que encara avui tenyeixen el mapa de la història de la música catalana.

21. Les regidories de Cultura dels ajuntaments de Canet de Mar i Olot, l'Arxiu Històric Arxidiocesà de Tarragona i la Catedral de Tarragona.

La voluntat de l'equip de l'IFMuC està guiada per l'esperit de restaurar un deute sistèmic, un deute que vivim com un deure no només científic, sinó també moral i humanístic: el fet de treballar amb l'objectiu de donar a conèixer la riquesa dels resultats d'un projecte tan engrescador com aquest, no només per als altres investigadors, per als intèrprets que es dediquen a la interpretació de la música antiga i clàssica i per als pedagogs que es dediquen a l'ensenyament de la música i de la seva història, sinó per a tot el conjunt de la societat del nostre temps, la qual es troba necessitada com mai de retrobar les seves arrels i, amb aquestes, la seva memòria musical.

3. ACTUACIONS ARXIVÍSTIQUES 2001-2015

Entre 2001 i 2015 hem localitzat prop de tres-cents fons de manuscrits amb obres desconegudes de compositors catalans. A hores d'ara, comencem a conèixer un petit tant per cent de la riquesa musical que roman en els fons històrics de les nostres catedrals, basíliques i esglésies parroquials. Dels fons ubicats en arxius públics, eclesiadístics i privats, catorze han estat catalogats, amb un índex que supera els deu mil registres catalogràfics, entre manuscrits i impresos, i el miler de compositors.

a) Fons catalogats i editats en format imprès:

Entre 2007 i 2015 hem completat la catalogació de tretze fons musicals. Els seus registres catalogràfics ja es troben incorporats al web de l'IFMuC:

1. Catedral-basílica del Sant Esperit de Terrassa (TerC): 988 registres (672 obres d'autor, 291 anònims, 16 llibres corals i 9 impresos). Repertori dels segles XVIII, XIX i XX.

2. Fons de l'església parroquial de Sant Pere i Sant Pau de Canet de Mar (CMar): 2.119 registres (1.196 obres d'autor i 923 anònims). Notable presència de repertori dels segles XVII i XVIII, seguit del del segle XIX.

3. Fons Vicenç Bou, del Museu de la Mediterrània de Torroella de Montgrí (TomB): 484 registres (480 obres d'autor i 4 anònims). Repertori dels segles XIX i XX.

4. Fons Josep Pi del Museu de la Mediterrània de Torroella de Montgrí (TomP): 485 registres (476 obres d'autor, 4 anònims i 5 impresos). Repertori dels segles XIX i XX.

5. Fons Pere Rigau del Museu de la Mediterrània de Torroella de Montgrí (TomR): 480 registres (475 obres d'autor i 5 impresos). Repertori dels segles XIX i XX.

6. Fons Capella de Música del Museu-Arxiu de Santa Maria de Mataró (MatC): 334 registres (127 obres d'autor i 207 anònims). Repertori dels segles XVIII, XIX i XX.

7. Fons Joan Fargas i Heras del Museu-Arxiu de Santa Maria de Mataró (MatF): 203 registres (163 obres d'autor, 5 anònims i 35 impresos). Repertori dels segles XIX i XX.

8. Fons Lluís Viada i Castellà del Museu-Arxiu de Santa Maria de Mataró (MatV): 163 registres (131 obres d'autor, 27 anònims i 5 impresos). Repertori dels segles XIX i XX.

9. Fons Ramon Florensa (TagF), procedent de la parròquia de Santa Maria d'Alba i conservat a l'Arxiu Comarcal de l'Urgell: 380 registres (208 obres d'autor i 172 anònims). Repertori dels segles XVIII, XIX i XX.

10. Fons musical de l'església parroquial de Sant Esteve d'Olot (SEO), conservat a l'Arxiu Històric Comarcal de la Garrotxa (ACGAX): 2.259 registres (1.359 obres d'autor, 409 anònims, 23 llibres corals i 468 impresos). Repertori dels segles XVIII, XIX i XX.

11. Fons Teodoro Echegoyen (TEch), conservat a l'Arxiu Comarcal de la Garrotxa (ACGAX): 228 registres (218 obres d'autor, 3 anònims i 7 impresos). Repertori dels segles XIX i XX.

12. Fons de la basílica de Santa Maria de Castelló d'Empúries (CdE), conservat a l'Arxiu Diocesà de Girona (ADG): 642 registres (209 obres d'autor, 96 anònims i 109 impresos). Repertori dels segles XIX i XX.

13. Fons de la catedral de Tarragona (TarC), conservat a l'Arxiu Històric Arxidiocesà de Tarragona (AHAT): 1.606 registres (1.114 obres d'autor, 299 anònims, 74 llibres corals i 119 impresos). Repertori dels segles XVII, XVIII, XIX i XX.

Aquests tretze fons han pogut veure la llum gràcies a l'edició impresa, entre 2007 i 2013, de set volums corresponents als catàlegs:

1. GREGORI I CIFRÉ, Josep Maria. *Fons de la catedral-basílica del Sant Esperit de Terrassa*. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació, 2007. (Inventaris dels Fons Musicals de Catalunya; 1) (Arxius i Documents. Eines de Recerca; 2). 566 p.

2. BONASTRE I BERTRAN, Francesc; GREGORI I CIFRÉ, Josep Maria. *Fons de l'església parroquial de Sant Pere i Sant Pau de Canet de Mar*. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació, 2009. (Inventaris dels Fons Musicals de Catalunya; 2/1-2/2) (Arxius i Documents. Eines de Recerca; 5/1-5/2). 1.014 p. [Amb la col·laboració d'Andreu Guinart i Verdager]

3. GRASSOT I RADRESA, Marta. *Fons del Museu de la Mediterrània de Torroella de Montgrí*. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació, 2009. (Inventaris dels Fons Musicals de Catalunya; 3) (Arxius i Documents. Eines de Recerca; 6). 439 p.

4. GREGORI I CIFRÉ, Josep Maria; CABOT I SAGRERA, Neus. *Fons del Museu-Arxiu de Santa Maria de Mataró*. Barcelona: UAB: Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació, 2010. (Inventaris dels Fons Musicals de Catalunya; 4) (Arxius i Documents. Eines de Recerca; 7). 362 p.

5. NIUBÓ I SALA, Olga. *Fons Ramon Florensa de l'Arxiu Comarcal de l'Urgell*. Barcelona: UAB: Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació, 2011. (Inventaris dels Fons Musicals de Catalunya; 5) (Arxius i Documents. Eines de Recerca; 8). 200 p.

6. GREGORI I CIFRÉ, Josep Maria; MONELLS I LAQUÉ, Carme. *Fons de l'església parroquial de Sant Esteve d'Olot i Fons Teodoro Echebroyen de l'Arxiu Comarcal de la Garrotxa*. Barcelona: UAB, 2012. (Inventaris dels Fons Musicals de Catalunya; 6). 1.218 p.

7. GREGORI I CIFRÉ, Josep Maria; SALGADO COBO, Elena. *Fons de la basílica de Santa Maria de Castelló d'Empúries*. Barcelona: UAB, 2013. (Inventaris dels Fons Musicals de Catalunya; 7). 221 p.

8. BONASTRE I BERTRAN, Francesc; GREGORI I CIFRÉ, Josep Maria; CANELA I GRAU, Montserrat. *Fons de la catedral de Tarragona*. Barcelona: UAB, 2015. (Inventaris dels Fons Musicals de Catalunya; 8). 800 p.

b) Fons amb la catalogació completada entre 2013 i 2016 i l'edició programada per al 2015:

— Fons de la catedral de Tarragona (TarC), conservat a l'Arxiu Històric Arxidiocesà de Tarragona (AHAT): 1.787 registres (1.104 obres d'autor, 301 anònims, 82 llibres corals i 300 impresos). Repertori dels segles XVII, XVIII, XIX i XX.

c) Fons amb la catalogació completada en el transcurs de 2015:

— Fons de la basílica de Santa Maria d'Igualada (SMI), conservat a l'Arxiu Comarcal de l'Anoia (ACAN); registre provisional: 569 obres d'autor, 285 anònims i 7 impresos. Repertori dels segles XIX i XX.

d) Fons en procés de catalogació:

— Badalona (Museu Municipal)

- Fons Francesc Argemí

— Barcelona

- Fons de la basílica de Santa Maria del Pi
- Fons de l'església parroquial de Sant Vicenç de Sarrià
- Fons Bernat Calbó Puig (Arxiu Provincial dels Caputxins)
- Fons Robert de la Riba (Arxiu Provincial dels Caputxins)
- Fons Carme Piñol (Biblioteca Pública Episcopal del Seminari)
- Fons de la basílica de la Mare de Déu de la Mercè de Barcelona (Biblioteca Pública Episcopal del Seminari)
- Fons del Seminari (Biblioteca Pública Episcopal del Seminari)
- Fons Salvador d'Horta Bofarull (Biblioteca Pública Episcopal del Seminari)

— Cornudella de Montsant

- Fons de l'església parroquial de Santa Maria

- Girona (ADG)
  - Fons de la catedral de Girona (GiC)
  - Fons de Sant Feliu de Girona
  - Fons de Santa Maria de Vilabertran
  - Fons del Santuari dels Arcs
- Granollers (ACVO)
  - Fons Artur Sitjà
  - Fons Joan Vernet
- Lleida
  - Fons de la catedral de Lleida (LleC)
- Papiol, el
  - Fons Miquel Pongiluppi
- Reus
  - Fons de l'església prioral de Sant Pere
- Ripoll (ACRI)
  - Fons de l'església parroquial de Sant Pere
- Sant Cebrià de Vallalta (CESC)
  - Fons Josep Cumellas i Ribó
- Solsona
  - Fons de l'Arxiu Diocesà
- Tarragona (AHAT)
  - Fons de la Selva del Camp
  - Fons Salvador Ritort
  - Fons Enric Juncosa

4. CONTINGUTS DEL NOU WEB

Aquesta base de dades consultable des del nou web es veu complementada per la pàgina IFMuC, <Sobre l'IFMuC>, en què al costat del text de <Presentació> es despleguen sis pestanyes relatives a:

1. <Arxius, fons i col·leccions>: accés als registres catalogràfics de les col·leccions dels fons musicals catalogats dels respectius arxius.

El desplegable conté una llista dels arxius amb tres nivells d'etiquetes descriptives per arxiu, fons i cadascuna de les col·leccions. Cada etiqueta es presenta amb un text breu i la il·lustració d'una imatge relativa a l'etiqueta.

A sota l'etiqueta de les col·leccions es visualitzen els respectius registres catastràtics amb els camps de descripció, en format breu o complet, i els íncipits musicals digitalitzats.

IFMuC Inventari dels Fons Musicals de Catalunya
Universitat Autònoma de Barcelona

visitant :: identificació

Cerca Ajuda Personalitza Departament d'Art i Musicologia UAB Sobre l'IFMuC Català English Español

Pàgina inicial > Arxius Parroquial de Sant Pere i Sant Pau de Canet de Mar > Fons de l'Església Parroquial de Sant Pere i Sant Pau de Canet de Mar (CMar)

Fons de l'Església Parroquial de Sant Pere i Sant Pau de Canet de Mar (CMar)

Fons integrat pel repertori procedent del subfons Milans, copiat i reunit per Tomàs Milans i Godayol (1672-1742), mestre de capella del Palau de la Comtessa i de la catedral de Girona, i el propi fons dels mestres de l'església parroquial de Canet de Mar, aplegat entre finals dels segles XVII i XIX. El fons es conserva a l'interior de l'església, en una estança elevada a l'esquerra de l'absis, a la qual s'hi accedeix per mitjà d'una escala. Contingut: 2.119 composicions musicals, de les quals 1.196 pertanyen a la col·lecció «obres d'autor» i 923 a «obres anònimes». L'edició impresa del seu catàleg va veure la llum el març de 2009.¹

¹ BONASTRE I BERTRAN, Francesc - GREGORI I CIFRÉ, Josep Maria (amb la col·laboració d'Andreu Guinart i Verdaguier). *Inventaris dels fons musicals de Catalunya. Volum 2/1 i 2/2: Fons de l'església parroquial de Sant Pere i Sant Pau de Canet de Mar*. Barcelona: Generalitat de Catalunya, Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació, 2009.- Arxius i documents. Eines de recerca, núm. 5/1 i 5/2.

Cercar en 2,119 registres per:

qualsevol camp Consells de cerca
Cerca avançada

Limitar per col·lecció:

- Fons de l'Església Parroquial de Sant Pere i Sant Pau de Canet de Mar (CMar). Obres d'autor (1,196)
- Fons de l'Església Parroquial de Sant Pere i Sant Pau de Canet de Mar (CMar). Obres anònimes (923)

2. <Fitxa descriptiva dels fons>: accés a la fitxa descriptiva de cada fons: Títol del fons - Acrònim - Enllaç amb les col·leccions - Arxiu i localització - Època - Volum i suport - Productors - Història arxivística - Instruments de descripció - Regles o convencions - Autoria i data/es - Fonts - Bibliografia.

3. <Cens Fontes Mvsicæ Catalonia>: cens de 408 fons musicals de Catalunya amb els seus enllaços web.²²

4. <Estudis sobre patrimoni>: accés als estudis introductoris dels fons publicats i a treballs rellevants dels estudiants de patrimoni musical de la UAB relacionats amb fons musicals catalans, dels quals s'ofereix la seva edició en PDF.

5. <Bibliografia>: edició de les fonts bibliogràfiques relacionades amb els fons musicals.

6. <Notícies>: difusió d'esdeveniments sobre patrimoni musical català vinculats o relacionats amb el projecte IFMuC.

22. Vegeu la llista completa dels fons a Josep Maria GREGORI I CIFRÉ, «El Cens IFMuC dels Fons Musicals de Catalunya», *Lligall*, núm. 38 (2016), en premsa.